

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Roman Darmancev

(art. 42 alin. (2), 322 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-1022/2023
Nr. PIGD 1-19002576-01-Ira-28062023)*

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023; Decizia de achitare a instanței de apel este suficient de motivată.

20 noiembrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Ana Bologan

Curtea de apel: Dmitrii Fujenco, Liudmila Caraiianu, Serghei Gubenco

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Roman Darmancev,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Roman Darmancev s-a născut în anul 1973 în or. Taraclia. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 43 lit. c), 46, 322 alin. (1) Cod penal (transmiterea ilegală a obiectelor sau substanțelor interzise persoanelor deținute în instituțiile penitenciare).

2. În prima instanță Roman Darmancev a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, însă procesul penal a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției. La 23 martie 2023, instanța de apel a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Roman Darmancev a fost achitat.

3. La 14 iunie 2023, procurorul Lilia Sîrbu a depus recurs în care solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei.

4. Urmărirea penală a fost pornită la 24 octombrie 2016 și s-a terminat la 08 februarie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 21 februarie 2019 - 15 septembrie 2021. Instanța de apel a examinat cauza între 04 octombrie 2021 și 23 martie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 28 iunie 2023.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

5. Roman Darmancev a fost învinuit în baza art. 322 alin. (1) Cod penal că, în perioada iulie 2017 – ianuarie 2018, organizându-se cu persoane neidentificate, a facilitat transmiterea sistematică de obiecte interzise (telefoane mobile, cartele SIM, bani) către deținuți din Penitenciarul nr. 1 Taraclia. Acesta primea bunurile de la terți și le transmitea prin colete, disimulate astfel încât să nu fie depistate de administrația penitenciarului. Scopul acțiunilor sale era evitarea controlului instituției și sprijinirea ilegală a persoanelor private de libertate.

b. Probatoriul

6. La etapa urmăririi penale, Roman Darmancev a refuzat să facă declarații în calitate de bănuit. Fiind audiat în calitate de învinuit, el vina nu a recunoscut-o (vol. I, f.d. 183, 194).

7. Martorul Constantin Manolov a declarat că, în cadrul măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2016670018, inițiată pentru infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (4) Cod penal, s-a obținut informație operativă conform căreia Roman Darmancev ar fi distribuit substanțe narcotice și alte obiecte interzise deținuților din Penitenciarul nr. 1 Taraclia. La 15 ianuarie 2018, a fost efectuată o percheziție la domiciliul acestuia, în urma căreia au fost ridicate 11 telefoane mobile (inclusiv unele pregătite pentru a fi transmise în penitenciar), cartele SIM cu ambalajele lor, sume de bani în valoare de aproximativ 4.500 de euro și 32.000 de lei, precum și numeroase formulare pentru transmiterea coletelor către penitenciar. Toate obiectele au fost ridicate (vol. II, f.d. 85-86). Aceste declarații sunt în concordanță cu procesele-verbale de percheziție din 15 ianuarie 2018 (vol. I, f.d. 212- 213, 242- 243).

8. La materialele cauzei a fost anexat răspunsul Instituției Penitenciare nr. 1 Taraclia din 10 mai 2018, care confirmă că, în perioada 01 ianuarie-31 decembrie 2017, Roman Darmancev a expediat către Penitenciarul nr.1 626 de colete (vol. II, f.d. 44- 62). De fiecare dată acesta declara bunurile declarate și în niciun colet nu au fost găsite bunuri interzise.

9. La materialele cauzei sunt anexate procese-verbale de interceptare a comunicărilor telefonice efectuate în perioada august – decembrie 2017. Majoritatea convorbirilor interceptate au avut loc între Darmancev și Mihail Orjacovschi (deținut în Penitenciarul nr. 1). Interceptările confirmă că cei doi uneori vorbesc codificat. Potrivit acușării, în șapte înregistrări nu au fost identificate discuții care să prezinte relevanță pentru cauză. În alte câteva convorbiri au fost depistate unele fragmente ce ar putea avea importanță pentru cauza penală, însă unele interceptări sunt dificil de înțeles.

c. Sentința și procedura de apel

10. În prima instanță, Roman Darmancev a declarat că în 2017 transporta colete în penitenciar la rugămintea rudelor deținuților, care îi trimiteau bani pentru produse. Toate coletele transmise de el erau verificate, el nu a transmis obiecte interzise. Unele telefoanele găsite la domiciliul său îi aparțineau, altele erau lăsate în genți, însă nu pentru a fi transmise în penitenciar. Baniii ridicați erau destinați operației mamei sale, provenind din schimburi sau donații. El a recunoscut că a vorbit codificat la telefon, suspectând că era interceptat, dar afirmă că nu a comis nimic ilegal (vol. III, f.d. 62-64).

11. În instanță a fost audiată pentru prima dată mama inculpatului, Tatiana Darmanceva. Ea a declarat că banii găsiți în camera fiului său îi aparțineau și i-a economisit pentru o operație medicală. Ea a prezentat procurorului actele medicale și recipisa bancară privind suma de 3.000 de euro. Ea a locuit o

perioadă la fiica sa, împreună cu fiul Roman, iar banii erau păstrați în camera acestuia. Ea a susținut că inculpatul nu folosea banii ei și că toată suma aparținea doar ei (vol. III, f.d. 59- 61).

12. Martorul Constantin Manolov în ședința de judecată a făcut declarații asemănătoare cu cele date în faza urmăririi penale. Martorul a relatat despre activitatea de investigare desfășurată în cadrul cauzei penale privind transmiterea obiectelor interzise în Penitenciarul nr. 1 și despre implicarea inculpatului. În urma măsurilor speciale de investigații, acesta a fost identificat ca persoană care primea bani în schimbul transmiterii obiectelor către deținuți. La domiciliul inculpatului au fost depistate în cadrul percheziției telefoane mobile, cartele SIM, formulare pentru colete și sume de bani, toate presupus destinate penitenciarului. El a făcut referire și la interceptările telefonice care relevau convorbiri codificate legate de preluarea și transmiterea obiectelor, precum și despre recompensarea lui Darmancev pentru acest serviciu. Martorul a afirmat că nu au fost depistate droguri, deși ancheta inițială era axată pe suspiciuni privind traficul de droguri (vol. III, f.d. 57- 58).

13. La 15 septembrie 2021, prin sentința [Judecătoriei Cahul, sediul Central](#), Roman Darmancev a fost recunoscut vinovat de comiterea tentativei infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal. Instanța a încetat procesul penal pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală. Ea a supus confiscării speciale mijloacele bănești în sumă de 4.550 de euro și 34.240 de lei ridicate de la domiciliul lui Roman Darmancev.

14. Instanța a reținut că inculpatul acționa în înțelegere cu persoane neidentificate, însă nu a probat existența unui grup criminal organizat, motiv pentru care a exclus calificativul respectiv. Deși apărarea a susținut că bunurile transmise erau pentru nevoile legitime ale deținuților și că banii aparțineau mamei inculpatului, aceste afirmații au fost considerate neîntemeiate. Mai mult, interceptările telefonice obținute legal în timpul urmăririi penale au dezvăluit că inculpatul comunica cu alte persoane folosind un limbaj codificat, ceea ce indică intenția de a ascunde activitatea ilegală. Aceste convorbiri au demonstrat că inculpatul nu acționa izolat sau întâmplător, ci ca parte a unui mecanism bine pus la punct în care el avea rolul de a primi și transmite obiectele interzise. Probele au arătat și că inculpatul a beneficiat direct sau indirect de pe urma acestei activități, ceea ce întărește gravitatea faptei.

15. La 30 septembrie 2021, avocatul Ignat Dumitran, în numele inculpatului, a depus apel. El a solicitat emiterea unei hotărâri de achitare. Potrivit apelului, reținerea vinovăției și dispunerea confiscării sunt neîntemeiate. Instanța s-a bazat pe probe indirecte, fără a demonstra clar că inculpatul a transmis obiecte interzise în penitenciar. Declarațiile martorului Manolov sunt incerte, iar interceptările nu conțin dovezi directe ale unei activități ilicite. În plus, sumele ridicate nu au fost probate ca provenind din fapte penale.

16. În instanța de apel, Tatiana Darmanceva a fost audiată din nou la solicitarea procurorului.

17. La 04 noiembrie 2022, președintele interimar al Curții de Apel Cahul a solicitat strămütarea cauzei penale din cauza imposibilității formării completului de judecată. La 09 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a strämütat cauza la Curtea de Apel Comrat.

18. La 23 martie 2023, [Curtea de Apel Comrat](#) a admis apelul apărării, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărîre prin care Roman Darmancev a fost achitat de comiterea infracțiunii incriminate. Instanța a stabilit că sentința a fost eronată, întrucât faptele imputate lui Darmancev nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal. Deși acesta era acuzat că, între 2017-2018, ar fi transmis sistematic obiecte interzise deținuților din Penitenciarul nr. 1 Taraclia, probele administrate (declarațiile martorului Manolov și procesele-verbale de percheziție) nu au demonstrat în mod cert transmiterea tăinuită a unor astfel de obiecte. Instanța de apel a subliniat că în redacția nouă din 2018 (vezi para. 22) a art. 322 alin. (1) Cod penal, legiuitorul a eliminat indiciul calificativ „încercarea de a transmite”, ceea ce constituie o lege penală mai favorabilă (art. 10 Cod penal). În consecință, învinuirea a fost reîncadrată doar la fapta de „transmitere tăinuită”, însă nu a fost documentat niciun caz de transmitere ascunsă a obiectelor interzise de către inculpat. Bunurile găsite (telefoane, cartele SIM, bani) nu au fost corelate prin dovezi certe cu infracțiunea imputată, iar explicațiile inculpatului și ale mamei sale privind proveniența acestora nu au fost combătute prin alte probe. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 mai 2023.

d. Cererea de recurs

19. La 14 iunie 2023, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Recurentul solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei. În motivare a fost menționat că instanța de apel nu a analizat probele în mod detaliat și nu a verificat credibilitatea martorilor. Probe esențiale, inclusiv perchezițiile, ridicările de obiecte și interceptările telefonice, confirmă caracterul sistematic al acțiunilor inculpatului. Instanța de apel a încălcat principiile nemijlocirii și contradictorialității, nefiind audiat direct inculpatul și martorii, iar probele nu au fost consemnate în procesul-verbal.

20. La 28 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs, însă nu a primit vreo referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeieri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;”

22. La momentul consumării infracțiunii, art. 322 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Transmiterea tăinuită de la control sau încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a băuturilor alcoolice, a drogurilor, medicamentelor sau a altor substanțe cu efect narcotizant, precum și a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă, dacă această acțiune a fost săvârșită în mod sistematic sau în proporții mari,

se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

23. Art. 322 alin. (1) Cod penal, în redacția [Legii nr. 157](#) din 26 iulie 2018, prevede următoarele:

„(1) Transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a obiectelor sau a substanțelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărîrilor cu caracter penal

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 600 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 80 la 180 de ore, sau cu închisoare de pînă la 6 luni.;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 16 mai 2023. Recursul a fost declarat pe 14 iunie 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 zile, recursul a fost înaintat în termen.

25. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85).

26. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care se referă la suficiența motivării deciziei instanței de apel. După cum rezultă din decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100, instanța de judecată trebuie să ofere o

motivare convingătoare pentru toate argumentele „care pot avea vreun efect asupra soluției”. De asemenea, motivarea instanței de judecată nu poate lăsa părțile într-o stare de confuzie datorită contradicțiilor esențiale din hotărâre, sau de ce anumite circumstanțe esențiale au fost lăsate fără examinare (decizia nr. [1ra-686/2022](#), § 55).

27. Completul reiterează că dezacordul cu aprecierea probelor nu este temei de recurs. Pentru a constata incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, argumentele din recurs trebuie să ridice dubii rezonabile în ceea ce privește suficiența motivării deciziei instanței de apel. În rechizitoriu s-au reținut art. 42 alin. (2), 43 lit. c), 46 și 322 alin. (1) Cod penal, însă instanța de fond a exclus art. 43 și 46 Cod penal, motivând lipsa elementelor constitutive, și a condamnat doar pe art. 42 alin. (2) și 322 alin. (1) Cod penal.

28. Instanța de apel, a casat sentința și a pronunțat o decizie de achitare. Aceasta a menționat că, potrivit Instituției Penitenciare nr. 1 Taraclia la 10 mai 2018, Roman Darmancev a expediat 626 de colete, conținutul fiecăruia fiind descris în detaliu (a se vedea para. 8). Verificarea listei transmise de acesta confirmă că în niciunul din colete nu au fost depistate obiecte interzise. Interceptările convorbirilor telefonice invocate de acuzare au fost, de asemenea, analizate de instanța de apel și nu au fost considerată de instanța de judecată că confirmă transmiterea în penitenciar a bunurilor interzise. Acestea reflectă doar discuții generale despre trimiterea de colete. În lipsa oricărei probe privind intenția de a transmite bunuri interzise în penitenciar, instanța de apel a conchis că elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal nu sunt întrunite. Comunicarea cifrată de asemenea nu poate confirma dincolo de orice dubiu rezonabil fapta de transmitere a bunurilor interzise. Instanța de apel de asemenea a notat că încercarea de a transmite bunuri interzise deținuților nu mai este incriminată penal, legea penală fiind modificată în anul 2018 (a se vedea para. 23). Aceasta motivare este rezonabilă, mai ales având în vedere durata îndelungată a interceptării comunicărilor inculpatului și numărul mare al coletelor transmise de acesta în penitenciar, în care nu au fost găsite bunuri interzise.

29. Recurentul mai invocă că martorii nu ar fi fost audiați în instanța de apel, deși ultima a inversat soluția pe caz. Totuși, procesul-verbal din 18 iulie 2022 confirmă că Tatiana Darmanceva a fost audiată (vol. III, f.d. 184, 186). În ceea ce-l privește pe martorul Manolov, acesta nu a fost citat de instanță și nici procurorul nu a solicitat audierea lui. Completul de asemenea reiterează că art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală permite punerea declarațiilor martorului neaudit în instanța de apel la baza sentinței de achitare. În asemenea circumstanțe, aprecierea probelor dată de instanța de apel nu este nerezonabilă.

30. Procurorul mai invocă că decizia instanței de apel menționează în dispozitiv articolele excluse de prima instanță. Acest argument nu poate

determina admiterea recursului, deoarece nu poate influența soluția din decizia curții de apel. Procurorul mai menționează că decizia instanței de apel este contradictorie, deoarece menționează două motive distincte ale achitării, lipsa faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiunii. Acest argument de asemenea nu poate duce la admiterea recursului, din același motiv.

31. Având în vedere cele de mai sus, recursul acuzării este vădit neîntemeiat. Drept consecință, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Lilia Sîrbu împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 23 martie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea